

حال و مختصات

هکاپ و مختلف دو هیئتی غربی

انگلستان

سهم انگلستان - و موسیقی دانان انگلیسی - در بنیاد بنای عظیمی که موسیقی غربی اش می خوانند بسیار مهم و بزرگست . این نکته بخصوص بدان علت قابل ذکر است که معمولاً عامه مردم ، ملت انگلیس را در شمار ملل باصطلاح «موسیقی دان» اروپا بشمار نمی آورند ، غافل از آنکه مکتب موسیقی انگلستان در تحولات موسیقی اروپا از سده نهم تاسده هجدهم ، واژ

همان آغاز پیدایش موسیقی « چند صدایی » (بولیفونیک) ، نقشی تقریباً درجه اول داشته است .

تا حدود قرن چهاردهم پیوندهای بسیاری انگلستان و فرانسه را بهم نزدیک می ساخت ؛ اشراف انگلیسی که در فرانسه سکنی می گزیدند برای نزدیکی موسیقی دانان انگلیسی با موسیقی دانان فرانسوی موجبات بسیار فراهم می آوردند و بدینگونه تأثیرات هنری متقابلی در آن دوره بین دو کشور پدید می آمد . « دانستبل » (Dunstable) موسیقی دان بزرگ انگلیسی که در آن دوره می زیست ، با نوپردازیهای بدیع خود در زمینه « آرمونی » در آثار برخی از آهنگسازان مکتب فرانسوی و بازیکنی نشانه هایی بارز بجای گذاشت . بسیاری از آهنگسازان انگلیسی نیز تحت تأثیر مکتب مشهور « فرانکو - فلامان » (فرانسوی و بازیکنی) که در آن دوره با وظیفه قدرت و نفوذ خود رسیده بود ، رفتند و « کنتریوان » های ظریف و پیچیده آنها را همچون سرمشقی بکار بستند .

از جمله مختصات بارز موسیقی انگلیسی لحن باصطلاح محلی و در عین حال محبت آمیز و احساساتی آنرا ذکر باید کرد که در همه حال با شعر انگلیسی و خصوصیات آن بستگی و نزدیکی بسیار دارد و مختصاتی که بر شمردیم هیچگاه در موسیقی انگلیسی از بین ترجمه است . لطف و طراوت ترانه های عامیانه انگلیسی نیز پیوسته در آناد موسیقی « علمی » مکتب انگلستان محسوس بوده است . اوزان و ضربهای متنوع آن نیز غالباً از هنر عامیانه آن سرزمین ریشه می گیرد .

حالات متضادی که در موسیقی انگلستان می توان یافت نیز از جمله مشخصات آنست . در این باره گفته اند « ... چنین تضادی بار و اشناسی ملتی که در عین حال خونسرد و تند است ، و در عین خیال پرستی از فعالیت باز نمی - ماند ، کاملاً تطبیق می نماید ... »

نیمه دوم قرن پانزدهم که دوره سلطنت ملکه الیزابت بود ، از نظر موسیقی انگلستان دورانی پر حاصل و غنی است . از جمله آهنگسازان مشهور

انگلیسی در این دوره «جان بول» و «ویلیام برد» را بخصوص ذکر باید کرد که آثاری بس پر ارج از خود بیاد گار گذارده‌اند.

هنگامی که مسیحیون انگلیسی از دین کاتولیک روی بر تافتند و به -

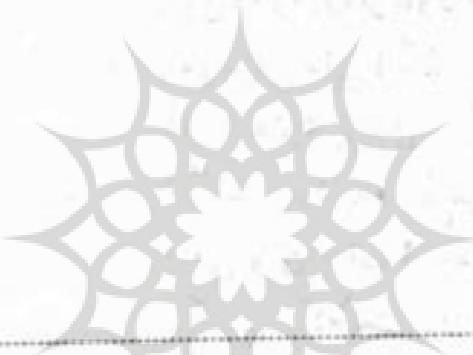
دین نوپژور «برستان» روی آوردند - و بدینگونه تنظیم موسیقی مذهبی نوئی لازم آمد - آهنگسازان انگلیسی، همچون آهنگسازان پرستان آلمانی، آهنگهایی برداختند که از ترانه‌های عامیانه مایه می‌گرفت و از این رهگذر بگوش و ذهن عامه مردم مأнос بود .

در دوره شکسپیر، یعنی در آغاز قرن هفدهم، آهنگسازان بسیار پرارجی در انگلستان می‌زیستند که اهمیت آنها از معاصران فرانسوی و ایتالیائی خود کمتر نمی‌نماید . ولی در این دوره در اثر نفوذ موسیقی فرانسوی و ایتالیائی، اهمیت مکتب و سنت‌های موسیقی ملی انگلستان رو باعحطاط رفت تا اینکه در حدود نیم قرن پس از آن «هنری پرسل» یکی از بزرگترین نوابغ موسیقی بار دیگر اهمیت موسیقی انگلستان را بدو بازپس داد. «پرسل» با همه تأثیرات فرانسوی که در آثار او می‌توان یافت از بسیاری جهات (و منجمله همبستگی با نحوه بیان کلام انگلیسی که حتی در سبک نویسنده‌گی ارکستر آثار او مؤثر افتاده است) آهنگسازی کامل‌ا انگلیسی بشمارمی- آید . مایه آثار او حدفاصلی بین مایه‌های کهنسال و «تونالیته» جدید و گاه اختلاطی از آندوست .

پس از «پرسل» پیش از بحث مکتب موسیقی انگلستان یکبار دیگر دو باقول رفت . این نکته نیز گفتنی است که تاریخ موسیقی انگلستان چندین بار دوره‌های انحطاط کم و بیش کوتاهی در برداشته است . اما در آغاز قرن بیستم آهنگسازان انگلیسی، تاحدی تحت تأثیر دو بوسی و راول، به - بازجوئی در سنت‌های اصیل موسیقی کهنسال خود برداختند و بر آن شدند که از آن میان آنچه را که اصیل‌تر و مهمتر می‌نمودند همچون پایه موسیقی نوئی برگزینند . در دوره‌ما مکتب موسیقی انگلستان از مکاتب جالب و غنی موسیقی مغرب زمین است .

در پابان این فصل اشاره بدین نکته هم ضرورت دارد که انگلستان

غالباً پناهگاه موسیقی دانان کم و بیش ناکامی بوده است که در آن سرزمین شهرت و افتخار یافته‌اند. از جمله آنان «هندل» آلمانی دا بخصوص نام باید برد. همچنانکه «گلوك» در حدود نیم قرن پیش از او فرانسه رفت و سبک و هنری رواج داد که با سنت‌های ملی فرانسه ناسازگار بود، هندل نیز در انگلستان آناری بوجود آورد و رواج داد که با همه اهمیت و جلای خود با هنر ملی انگلستان چندان ارتباطی نداشت و مسیر تحول طبیعی - و ملی - موسیقی انگلستان را منحرف ساخت. اما این حقیقتی است که شاید همواره مورد تصدیق بسیاری از «دوستداران موسیقی» - و حتی گاه «هنرشناسان انگلیسی» نیز - نباشد ...

سرود ملی «نیزربایا»

حکومت کشور «نیزربایا» در آفریقای مرکزی مسابقه‌ای برای نوشن سرود ملی آن کشود ترتیب داده بود که مبلغی معادل دویست هزار دیال چاپر آن بود از میان این شرودی که برای این مسابقه از کشورهای مختلف فرستاده شده بود ۴۷۸ قطعه از انگلستان، ۱۹۵ قطعه از آنکسازان بومی «نیزربایا»، ۴ قطعه از فرانسه، ۴ قطعه از هلند و ۲ قطعه از اتریش ارسال گردیده است.